

РЕШЕНИЕ

№ 16370

гр. София, 28.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1051** по описа за **2026** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по касационна жалба на И. Н. Х., чрез адв. Т. Б., срещу Решение № 4318/29.11.2025г. постановено по НАХД № 12447/2025 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, 12-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 9405/16.06.2025 г., издадено от директор на Дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" при Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2500 лв., на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, за извършено нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а", предл. 2 от ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. "в", чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки МПС /Наредбата/.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Сочи се, че е налице неправилно приложения на материалния закон предвид, че АУАН и НП са съставени на водача, без същият да има качеството на превозвач и собственик на процесното МПС. Твърди се, че така постановеното решение противоречи на тълкувателно постановление № 2/08.10.2025 г. Иска се отмяна на атакуваното решение и отмяна на процесното НП. Претендира разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, представлява се от адв. Б., която поддържа жалбата, по съображения идентични с изложени в нея. Претендира се присъждане на разноски на

основание чл.38, ал.1 Закона за адвокатурата.

Ответникът - директор на Дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" при Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ", редовно призван, се представлява от адв. Н., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становищата на страните и събраните по делото доказателства, след касационна проверка на обжалваното решение по чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима – подадена е в срок от надлежна страна, атакува невлязъл в сила съдебен акт на районен съд, постановен в производството по Глава трета Раздел V на ЗАНН и подлежи на разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 4318/29.11.2025г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 12-ти състав, постановено по НАХД № 12447/2025 г. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл. 210, ал. 1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл. 211, ал. 1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл. 63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл. 218 във вр. с чл. 220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл. 59, ал. 1 от ЗАНН.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка: На 20.05.2025 г. около 10:37 часа на път II-18, 34км на два километра от разклона за [населено място] в посока от [населено място] към [населено място], органи на АПИ спрели за проверка моторно превозно средство с четири оси с две управляеми оси марка „И.“ модел“АД 340Т“ с рег. [рег.номер на МПС], натоварено със земя, превозвано от водача – И. Н. Х.. При проверката е установено, че касаторът извършва превоза без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътища.

При извършено на място замерване на товара с електронна мобилна везна модел DFW-KR 118844 и ролетка за 5м. № 1302/18/5м/, е констатирано, че са превишени максимално допустимите норми на раздел II от Наредба № 11/2001 г., както следва: при измерено разстояние между осите 1. 44 метра, сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос на МПС е 25.065 тона, при максимално допустимо натоварване на оста 19 тона, като превишаването е с 6.065 тона и превозното средство е тежко.

Водачът не представил разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата (Разрешително), съгласно изискванията на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

На същата дата е издаден Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 0010698 /20.05.2025г. за извършено нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 5, б.

"в", чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11/2001 г. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП № 9405/16.06.2025 г., с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, буква "а" от Закона за пътищата във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. "в", чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11/2001 г. на касатора е наложена глоба в размер на 2 500 лв., потвърдено с обжалваното решение.

Софийски районен съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление, не са допуснати нарушения на регламентираните в ЗАНН формални изисквания и процесуални правила. По съществува на спора, въз основа на събраните в хода на съдебното следствие и обсъдени в решението доказателства, съдът е направил извод, че по безспорен и несъмнен начин са доказани описаната в наказателното постановление фактическа обстановка и извършеното от И. Х. нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от Закона за пътищата, като основание за налагане на административна санкция по чл. 53, ал. 1, т. 2, предл. второ от Закона за пътищата. По отношение на размера на наложеното наказание, е приел, че същото е правилно определено като се има в предвид, че се касае за първо нарушение и размера на превишението.

Решението е неправилно по следните съображения:

В случая следва да бъде съобразено Тълкувателно постановление № 2/08.10.2025 г. по Тълкувателно дело № 5/2023 г. /постановено преди изготвяне на съдебното решение/, на Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд и от Първа и Втора колегия на Върховен административен съд по следния въпрос: "Нарушение по чл. 53, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 26, ал. 2, т. 1, буква "а" от Закона за пътищата или такова по чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата извършва водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за движението на това пътно превозно средство?" и е постановено, че "Водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, извършва нарушение по чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата, когато не е собственик на пътното превозно средство или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза." Съгласно разпоредбата на чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт, тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове.

От ангажираните по делото доказателства - СРМПС и пътен лист, безспорно се установява, че касаторът не е собственик на посоченото по-горе ППС. Няма данни същият да има и качеството на лицензиран превозвач, осъществяващ процесния превоз.

Действително в случая, безспорно се касае за извършено нарушение от касатора И. Х. в качеството му на водач, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, поради което следва да отговаря само по чл. 177, ал. 3, т. 1 от ЗДвП за допуснатото нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и не носи отговорност по чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП.

Макар безспорно да се установява описаното в АУАН и в НП деяние и същото да съответства на нарушение на чл. 177, ал. 3, т. 1 от ЗДвП вр. с чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, то не може да бъде преквалифицирано на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН. Това е така тъй като към датата на извършването му и към датите на съставяне на АУАН и на издаване на НП органите на АПИ не са били компетентни да съставят АУАН и да издават НП за нарушения по ЗДвП, с изключение на конкретно посочени. Едва с изменението на чл. 189, ал. 12 от ЗДвП /Доп. ДВ, бр. 51 от 2007 г.,

предишна ал. 4, бр. 10 от 2011 г., изм., бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г. / изрично е предвидена компетентност на председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" или определени от него длъжностни лица, да издава наказателни постановления, каквато не е била предвидена в разпоредбата в относимата ѝ редакция към датата на издаване на НП.

След като деянието не може да се преквалифицира на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН делото не следва да се връща на СРС за ново разглеждане. Обжалваното решение следва да бъде отменено като неправилно и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени оспореното НП.

Предвид изхода на спора и с оглед направеното от ответника възражение за прекомерност, съдът следва да присъди в полза на касатора своевременно поисканите разноски. Приложени са доказателства, че касатора е защитаван от адвокат по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата. Предвид горното възнаграждението следва да бъде определено в минималния размер съгласно чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2, а именно 400 лв. или 204, 50 евро, като Агенция „Пътна инфраструктура“ следва да бъде осъдена да заплати на адв. Т. Б. посочената сума.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4318/29.11.2025г., постановено по НАХД № 12447/2025г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 12-ти състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 9405/16.06.2025 г., издадено от директор на Дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" при Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, с което на И. Н. Х. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2500 лв., на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, за извършено нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а", предл. 2 от ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. "в", чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки МПС /Наредбата/.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на адв. Т. Б., сума в размер от 204, 50 евро, разноски за адвокатско възнаграждение .

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: